BEDA VENERABILIS
Salzburg, St. Peter, 1. Viertel 9. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38278
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

adueniat regnum tuum. panem nr̃m cotidianũ danob
hodie. & dimitte nobis peccata nr̃a. siquidem & ipsi dimit
timus omni debenti nobis. & ne nos inducas in temptacionẽ
Apud euangelistam matheum. septem petitiones continere dominica uidetur oratio quarũ
intrib: aeternaposcuntur. reliquis quattuor temporalia quae ꝓpter aeterna consequenda sunt
necessaria. Namq; dicimus. sci ficetur nomen tuum. adueniat regnum tuum. fiat uolun
tas tua sicut in celo & in terra. qd non absurde quidam intellexerint in spu & corpore
omnino sine fine retinendasunt. & hic inchoantur quantũq; p fidem augentur in nobis.
p festa uero qd in alia uita sperandum ē. semp possidebuntur. qd uero dicimus panem nr̃m cotidia
num danobis hodie. & dimitte nobis debita nr̃a sicut & nos dimittimus debitoribus nr̃is. & ne
nos inducas in temptacionẽ sed libera nos a malo. Quis non uideat ad p̃sentis uitę indi
gentiam pertinere. In illa taq: uita aeterna ubi nos semp speramus futuros. & nominis dis ci
ficatio. & regnum eius. & uoluntas eius in nr̃o spu & corpore p fecte atq: in nor aliter p manebunt.
panis uero cotidianus. Ideo dictus ē. quia hic ē. necessarius quantus anime carnique tribuendus ē.
si uespiritalit si uecorporalit si uetrobq: intellegatur modo hic ē. & iam quam poscimus. &
remissio. ubi est omnis commissio peccatorum. hic temptationis quae nos ad peccandum
uel allicium uel impellunt. hic denique malum unde cupimus liberari. illic autem nihil istorum
ē. Euangelista uero lucas in oratione dominica petitiones non septem sed quinque complexus ē.
Nec abisto utique discrepant. sed quomodo ista septem sint intellegenda ipsa sua breuitate com
monuit. Nomen quippe disci ficatur in spu di autem regnum in carnis resurrectionem
uenturum ē. Ostendens ergo lucas terna petitionem duarum superiorum. ee. quodam
modo repetitionem magis eam pertinentem fecit intellegi. Deinde tres illas adiun
gitde pane cotidiano. de remissionem peccatorum. de temptatione uitanda. At uero qd
ille in ultimo posuit. sed libera nos a malo. Iste non posuit. ut intellegeremus ad illud
superius qd de temptatione dictum ē. pertinere. Ideo quippe ait. sed libera. non ait &
libera. tamquam unam petitionem. ee. demonstrans. noli hoc sed hoc ut sciat unusquisq:
in eo se liberari a malo. quod non inferatur in temptationem. XLVI

Et ait ad illos. Quis uestrum habebit amicum. & ibit ad illum me
dia nocte. & dicet illi. amice commoda mihi tres panes.
quoniam amicus meus uenit de uia ad me. & non habeo qd ponam ei illu.
Rogatus a discipulo saluator. non modo formam orationis. sed instantiam frequentiamq: tribuit orandi.
Amicus ergo ad quem media nocte uenitur. ipse dis intellegitur cui in me
dia tribulatione supplicare. & tres panes. id est intellegentiam trinitatis quam si nos uite
consolentur laboresque efflagitare debemus. Amicus qui uenit de uia ipse noster ē. an
mus. qui tot ies a nobis recedit. quoties ad appetenda terrena & temporalia foris uagatur.

t. xxxiiii
x
s.o.t.